

POLITICĂ - ECONOMICĂ - CULTURALĂ - ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 600 lei — o luni 350 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No 13.63 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Văroav No. 27.

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Văroav No. 27

Despre colhozuri

de DAN ALECU

Am auzit că sunt câțiva o-
rașeni grăbiți și superficiali,
care au adus până acasă admi-
rația lor pentru colhozuri, a-
ceastă mare realizare rusească,
care ar trebui imitată și la noi
(după credința lor). Într-adevăr
colhozurile sunt minunate:
venimărate coșate, în care se
grămădește rodul muncii țără-
nești — ateliere complete de
ferărie și mecanică, pentru re-
parațiile căruțelor, uneltelor
și mașinilor — grajduri mari
pentru vite de tot felul — de-
pozite de mașini agricole și
mai ales acele faimoase mașini,
„combinate” care seceră, adună,
leagă, trece în același timp. Iar
la colhozurile regionale (de
raion) crescătorii de porci, de
păsări, pomet și așa mai departe.

Pătrunzând într-un colhoz,
ai impresia că intri în curțile
unui conac de mare latifund-
iar din vremurile apuse (3-
4-6000 de ha), unde oamenii,
vitele și uneltel le lucrau viața
intreagă pentru îndestularea
destrăbălata a proprietarului
intotdeauna prezent în alta
parte decât pe nesfârșitele lui
moși, lăsate pe mâinile logo-
feților.

În admirația unora pentru
colhozuri, n-au reușit să vadă
această simplă realitate, că ele
sunt — sub altă formă și la
alt stăpân — conacul marelui
proprietar. Pentru că este in-
diferent dacă aceste așezări
gospodărești sunt ale unui pro-
prietar particular sau ale sta-
tului (cum sunt colhozurile),
ele nu sunt în nici un caz ale
țăranilor care muncesc pământul
și-l rodesc. Fie că țăranul
ros muncă pentru boier, fie
că muncă pentru stat, lui
îi este indiferent, soarta lui,
starea lui, cu nimic nu s-a
schimbat prin schimbarea sis-
temului, el este tot sclav pe
pământul care nu-i aparține.
Și atunci frumusețea colhozu-
rilor în forma tragică a împi-
lării, de care revoluția din 1907
și exproprierea din 1919 ne-au
scapat pe noi.

Desigur pentru orașeanul
miop, sunt admirabile colho-
zurile. Dar așa vrea să stea
cineva de vorba și cu sătenii
vari au fost pe acolo — acești
sățeni ai noștri cari sunt stă-
pâni pe casa, pe găini, pe
porcul, pe caii, pe pământul
lor — să vedem dacă vorbesc
și ei tot așa. Cea mai bună
propagandă împotriva comu-
nizmului s'a făcut ducându-se
țăranul român în patria col-
hozurilor, acolo unde țăranii
n-au nici garduri la case și
nici câini la uși, fiindcă n'au
ce să le păzească.

Stăteau doi muncitori de
pământ față în față, unul ro-
mân și altul rus, și nu reu-
seau să se înțeleagă, ei cari au
același rost în viață și aceeași
soartă. Românul n-a putut pri-
cepe că plugul, calul, bou,
căruța rusului nu sunt ale lui,
ci ale colhozului și că deși
muncă pe un reb, nu are
hrană acasă, nici cameră, nici
porc, nici găini, ci hrana lui

și se da zilnic dela colhoz, cu
porția — iar casa în care stă
nici aceea nu-i a lui; nici n-a
putut pricepe că rusul nu e
legat cu nimic de pământul,
de ograda, de satul lui și că
astfel el e călător oricând și
e la fel pretutindeni, că ast-
fel în loc să fie o rotiță la
mașina statului, este o uneltă
oarecare în mâinile statului.
Iar rusul n'a putut pricepe
și nici n'a putut fi convins că
românul e stăpân pe pământul
lui, îl poate vinde oricând — e
stăpân pe bouul lui, îl poate
vinde sau tăia când vrea — e
proprietarul casei lui, a căru-
ței lui, a tot ce face parte din
gospodăria și viața lui; că hră-
na nu o ia românul dela colhoz,
ci el vinde hrana altora și ast-
fel susține viața țării. Rusul n
rămas convins că acestea toate
sunt minciuni.

Astfel admirabila alcătuire a
colhozurilor este o nenorocire
pentru mulțimea producătoare
agricolă. Dar întemeierea col-
hozurilor la noi, înseamnă des-
ființarea proprietății (sau re-
înființarea latifundiilor) ceea ce
duce la revoluție fără discuție.

Rezultatul gospodării de ma-
șini, unelte și vite la colho-
zuri, sunt acele lanuri de ki-
lometri întregi, oceane de spi-
ce, cari emoționează înainte de
a entuziasma. Nam văzut până
acum asemenea lucrări agri-
cole la noi (din cauza micii
proprietăți), nici pe Bărăgan
la Aurelian Pană sau Camă-
rășescu. Într-adevăr sunt reali-
zări cari întrec imaginația noas-
tră. Dar întrebarea este: în
mijlocul acestor lanuri nesfâr-
șite ca întindere și bogăție,
cum sunt satele și care este
viața lor? Iată ceea ce ar tre-
bui să fi văzut aceia cari lan-
da colhozurile, pentru că în
realitate, alcătuirea lor și căm-
pul lucrat de ele, se trebui să
fie numai un mijloc care să
conducă la o viață îndestulată
a țăranilor, care ar fi scopul.

Între Nipru și Don am stat,
am trecut și am văzut nenu-
mărate sate, în cele 6 luni de
zile petrecute acolo. Iar rezul-
tatul constatărilor mele și ale
celor cu cari am fost împreună,
ofițeri și soldați, este înspăimă-
ntătoare — în-păimântarea în
fața unei vieți neîntălmite până
acum, de mizerie, de durere,
de primitivitate. Sate de suferin-
ță, sate sărăcite, sate din
vremuri pe cari noi nu le cu-
noaștem. Alături de mașinile
continuare în pag. 2-a

ORIENTALE

Vaca Cretanului

Un Cretan avea o vacă, al cărei lapte
se îl vindea, adăugându-i zilnic destulă
apă.
Între și animalul, pe când păștea în-
tr-o livadă, fu surprins de o apă crescută
a mării din apropiere și începu să
Cretanul se puse să-și jelescă vaca.
Tată — rise unul din copii — n'o mai
plânge. Asta n'a fost decât spele ce
i-am tot pus în lapte, care s'au împre-
unat și au înecat-o.

ZIUA UNIRII

A cum optzeci și patru de
ani, în împrejurări cari
arătau cât de greu ră-
sare în lume dreptatea
neamurilor tinere, băr-
bații de stat al celor
două principate române
Indrăsneau, trecând peste
ostilitățile de altă dată și peste
impozibilitățile și neluțele, erile
din lăuntru, să aleagă Domn
al celor două țări pe Colone-
lul Cuza.

Dela acest act de curaj dar
și de înțelegere peste veacuri
a istoriei, a pornit tot ceea ce
s'a înfăptuit până la România
zilelor de astăzi.

Cuza Vodă, intrat în legendă
prin ceea ce a făcut în primul
rând pentru țărânilme, a fost
cel dintâi domn român care
a dovedit o înțelegere de
ansamblu a realităților ro-
mânești.

El a înțeles cum, binele
poate și trebuie uneori să fie
făcut și cu sila.

Clăuzit permanent de iu-
birea lui cea mare pentru
țară și pentru neam, Cuza
Vodă a mers până la sacrifi-
carea propriei lui persoane,
când cu aceasta un exemplu
de jertfă de sine care stă
la temelile României moderne
ca și tot ceea ce a realizat.

Secundat de bărbați ca Ion
Brătianu dar mai ales de Mi-
hail Kogălniceanu, el a dat
țărânilme noastre un nou sens
în viața statului, Improprietă-
rind-o și dând-o la carte.
De aceea, Cuza a fost un
Domn al țăranilor, nealțând
însă că prin aceasta el este
și un Domn al Românilor.

Pomenim astăzi, în zgomot
de arme pe marele Domn și
Unirea cea mică de la 1859.

Vremurile de atunci ni se
par ale unei istorii romantice
a României.

Dar în ele era sămânța fap-
telor de fier pe care neamul
le înscrie astăzi în istoria lui.
Făceam și atunci istorie,
dar ne gândeam numai la noi.
Astăzi facem istorie pentru
civilizația universală și pentru
o lume nouă.

Dar oricât de departe vom
fi ajuns în prețuirea lumii, să
nu uităm de unde s'a pornit.
Și la ziua aceasta, să în-
dreptăm un gând plin pentru
Cuza Vodă, Domn român,
mort pe meleaguri străine,
după ce a trăit și s'a zbuclu-
mat pentru țară. L. NEICU

CARTA POȘTALĂ

Don' Drestar glornal,

Și Buzraam ai trecut și Carciun ai trecut și An Noule
și Spânt Ivan ai trecut — și musulman și cărstinn ai munc-
cat, ai bavat și cogeaman chep ai pacut. Batal ai taiat por-
cule ai taiat, boule ai taiat și butniule biro și vin ai dezertat.
Cine ispanem Urmania al noștră soracia estem, ala
dășinca estem, ala magarale estem.
Acuma vreme estem, gândim soldat al nostru care
pront ai luptat și care un muno, un piciorale, un ochiule
și ormas Pacem le el un Palat, mai purmos cum Ildis
Kioșc Istanbul ai post.
Aloh kerim.
Muslamim.

SARĂ CIZMELĂ MEMETAA

Pentru muncitorimea română

de ION MUCHE

Grija pentru muncitori a
fost și este o preocupare ce-
sensală a guvernului nostru.
Pe plan politic, muncitorul
din ateliere sau uzine era
desconsiderat în trecut din
cauza ocupațiunii lui și spe-
culat fără scrupule de unii
conducători de întreprinderi
străini de neam, susținuți de
partidele politice.
Regimul politic instaurat de
Mareșalul Conducător a ridi-
cat pe muncitorul cu brațele
la aceeași prețuire în ierarhia
socială ca și muncitorul cu
spiritul.

Munca manuală, atât de
disprețuită în trecut, a fost
astfel reabilitată, iar muncitorul
aflat la penitria vieții sociale
a fost integrat, la loc de cinste,
în sânul comunității naționale.

S'a realizat astfel un mare
pas înainte în domeniul poli-
ticii sociale și aceasta fără
frământări sau rezistențe in-
evitabile, de altfel, de căteori
se aduse vreo reformă cu ca-
racter social.

Înțelegerea de care a dat
dovadă marele patronat și în
genere burghezia noastră față
de revendicările juste ale pă-
turerii muncitoare, atestă alături
comprehensiunea și deplină
pentru sacrificiile liber con-
suașite de aceeași muncitorime
în bătălia producției, cât și
maturitatea ei politică.

Pe plan economic, guver-
nul, prin Subsecretariatul de
Stat al Muncii, a făcut cele
mai laudabile eforturi pentru
îmbunătățirea stării materiale a
muncitorilor, fixându-le salarii
minimale, obligând toate întreprin-
derile cu mai mult de cinci
lucrători să înființeze cantine
și economate, inaugurând noi
cartere de locuințe etcine.
Mecanismul asigurărilor so-
ciale a fost profund modificat,
formalitățile prevăzute pentru
acordarea drepturilor au fost
mult reduse, creindu-se în
această direcție o instanță spe-
cială pentru asistența juridică
a angajaților.

Dacă condițiunile excepțio-
nale în care ne aflăm a ne-
cesitat suspendarea concediilor
de odihnă, în schimb patro-
nial a fost obligat să plătească,
cu cel puțin 25 la sută din
salariu, orele suplimentare.
Stabilitatea în serviciu a fost
întărită, statuându-se că nimeni
nu poate fi concediat fără a-
vizul formal al Inspectoratului
Muncii și pentru motive le-
gale cu apărarea națională sau
securitatea internă.

Grija guvernului pentru fa-
milile muncitorilor concentrați,
mobilizați sau reținuți a
fost tot atât de atentă.

Întreprinderile de toate ca-
tegoriile, cu excepția a foarte
puține, au răspuns nouilor
sarcini financiare impuse de
exigențele războiului, ca la o
datorie de sine înțeles. Așa
că familiile muncitorilor aflați
continuare în pag. 4-a

OBSERVAȚII LA ZI

Ne gândeam să rugăm într-o
„Observare” de acestu, pe
dâni inovatori și directori de
al școlilor primare să sfātu-
țușă în școlari să nu se mai
dea pe ghiață pe trottoare, ar-
dându-le ce urmări poate avea
acest „sport” al lor pentru cel-
lalți.

Am văzut însă și oameni mari,
domnișoare „bine” și domni!
Iam, făcând la fel.

Pentru aceștia se vine să ru-
găm să-l învețe să nu mai facă?
Al Am găsit: pe d-nsa con-
ducătoare de kindergarten!

De ce oare, autobuzele Societa-
ței „SĂGEATA” se duc să
se aprovizioneze cu benzină de la
debitul din fața gării, atunci când
piacă din Piața Ovidiu?

N'ar fi mai bine să facă acest
lucru atunci când vin de la Ana-
dolehloi sau Mamaia?

Cine se urcă în autobuz din
Piața Ovidiu, are de obicei drum
lung de făcut și se grăbește. Vă
închipuiți ce înseamnă pentru a-
cest călător, abaterca din drum
pentru aprovizionarea cu benzină?

Lata de ce, opirea la venire,
când călătorul mai are de făcut
2-3 sute de metri până în Piața
Ovidiu, este mai potrivită cu inte-
resulu publicului.

Observer

Pagina Municipală

Ședința comitetului de direcție al patronajului municipal

În ziua de 20 Ianuarie s'a ținut la primărie sub președinția d-lui Col. N. Oprescu, ședința comitetului de direcție al patronajului municipal.

Au participat la această ședință și d-nele președinte ale comitetelor de sectoare și a nume: D-na Dr. Săbău, d-na Dumitrescu, d-na Dr. Bottez, d-na Dr. Gafencu și d-na N. Antonova, asistenta socială a municipiului.

S'a luat în discuție chestiunea modificării bugetului, de carese încasările comitetului de patronaj au depășit prevederile cu suma de 1.700.000 lei.

Din această sumă s'a repartizat sectoarelor după cum

urmează: Sectorului I, 150.000 lei, Sectorului II, 175.000 lei, Sectorului III, 150.000 lei, Sectorului IV, 150.000 lei. Aceste sume vor satisface necesitățile până la 1 Aprilie a.c., când va începe noul exercițiu bugetar.

După aceea s'a luat act de felul în care a fost distribuită la săraci cantitatea de 25 vagoane de lemne în mod gratuit.

Comitetul și-a încheiat lucrările prin cooptarea ca membră colaboratoare a d-nei Dr. D. Argenta în comitetul municipal de patronaj și a d-nei Lucia Manolescu ca vicepreședintă la sectorul II.

Bugetul municipiului pe anul 1943-44

Lucrări de pentru alcătuirea bugetului primăriei municipiului pe anul 1943-44 sunt în curs și se vor încheia la 1 Februarie.

Bugetul astfel alcătuit va fi prezentat consiliului de

colaborare al municipiului după ore, cu modificările care eventual i se vor aduce după propunerile consiliului va fi învial ministerului afacerilor interne spre aprobare.

In privința cartofilor

În legătură cu notița apărută în ziarul „Curentul” de acum câteva zile, la rubrica „Văzute și nevăzute”, în care se fac afirmații neadevărate cu privire la calitatea și starea cartofilor cari s'au distribuit comercianților, primăria municipiului ține să desmintă aceste afirmațiuni inexacte și rău voitoare.

Publicul se poate convinge

cumpărând în orice cantitate de la răzavagi, că acești cartofi sunt de foarte bună calitate și că prin ei înșiși sunt o desminte a celor puse în circulație de oameni interesați.

Grâu din Transnistria

Prefectura județului Constanța a autorizat primăria municipiului să cumpere și să aducă din Transnistria cantita-

tea de 62 vagoane de grâu pentru consumul de pâine al populației orașului.

În acest scop s'au făcut și intervențiile necesare pe lângă guvernământul Transnistriei.

Nouii construcțiuni edilitare

La primăria municipiului se lucrează sub conducerea d-lui arhitect Căp. unescu, ajutor de primar, la alcătuirea a trei grupuri de clasele publice.

Aceste grupuri vor fi construite la grădina publică de lângă liceu, la Caziaou și pe la Ovidiu.

Se va construi de asemenea o pergolă la „Vreja Mării”, iar în parcul C.F.R. de lângă gară se va construi o colină de scopuri.

Despre colhozuri

continuare din pag. 1-a

colhozurilor, stau casele cu ferestrele zidite și cari nu se deschid niciodată, stau gospodăriile în cari putoarea cea mai grea oprește respirația, stau gospodinele cari în viața lor n'au înflorit o pănză cu vârful acului, stau curțile pline de balării și oamenii cari mănâncă bostan la toate mesele existentei lor. Și stau acei copii cu burțile și capetele mari pe cari muștele prinse ciorchine în colțul ochilor și în jurul gurilor, nu-i supără niciodată. Țăranul român, sub haina de oștean plecat la datorie a tresărit când a văzut cel dintâi și apoi s'a umplut de scarbă când a văzut că aceasta este viața în țara colhozurilor. Prin urmare: în mijlocul celor mai mari bogății, cea mai cruntă mizerie.

Iată opera colhozurilor și iată cecece sunt ele în realitate. Iar superficialii cari s'au entuziasmat, să stea de vorbă cu soldații noștri sau să intre într-o casă țărănească din oriunde din Dobrogea, ca să vadă ce înseamnă curățenie și viață bună, în comparație cu casele satelor dela colhozuri. Să nu se facă teorie, ci practică. Să nu se spună: dacă produsul colhozurilor s'ar duce de-adreptul la producător... fiindcă realitatea este—și aceasta interesează—că produsul colhozurilor nu se duce la producător, ci la un latifundiar politic, iar producătorul e sărac și nenorocit.

De aceea în România micii proprietari, nu se poate vorbi de frumusețea colhozurilor, fără să se atingă punctul cel mai sensibil al vieții țărănești și anume dreptul de proprietate—supra pământului și asupra produselor. DAN ALECU

Activitate cooperatistă la Federala Constanța

Federala „Constanța” ajunsese în ultima vreme fără nici un fel de operațiuni, afară de aceea a scontului, care nu-i permitea să-și plătească nici funcționarii.

În afară de aceasta, datorii ce se ridicau la peste 20 milioane, provenite din operațiuni: de valorificare, însămânțări, unelte și mașini agricole, conversiune, aprovizionarea țării, aprovizionarea armatei, etc., grevau asupra federației, din care cauză își pierduse renumele de a fi fost printre primele federale din țară.

Toate acestea făceau ca rolul federației, de a fi primul organ de îndrumare a cooperării în județ, să fie ca și inexistent.

Dar nu numai federația se găsea în situațiunea aceasta, și aproape toate unitățile cooperatiste din raza ei de activitate.

În afară de faptul că la unele unități o parte din conducători sunt mobilizați, dar cei rămași se complăceau în cea mai condamnată indolență.

Cu un cuvânt activitatea cooperatistă din județul Constanța se găsea într-o stare de lăncetă încălțată și făcea impresia că acest județ este lipsit de instituția aceasta—Cooperatiă—care în alte părți se găsește în primul plan de activitate în viața socială, economică și culturală.

Veniind însă la conducerea federației un consiliu compus din membri aleși, din oameni cu multă experiență cooperatistă și din membri de drept: reprezentanți ai Agriculturii, Camerei de Comerț și Serviciului Veterinar Județean, pătrunși de idealul la care trebuie să ajungă cooperatiă, au făcut ca un nou suflu de viață cooperatistă să mijască la orizont.

Datorită muncii perseverente, zi de zi, a Comitetului de direcție în fruntea căruia se găsește d-l Președinte al Consiliului de administrație V. Lepădatu, om cu multă greutate, cooperatist încercat și iubit de toți cooperatorii, secondat de directorul actual d-l D.S. Toma, care deasemenea pune mult suflet în conducerea federației, fața federației Constanța și a unităților cooperatiste s'a schimbat mult.

Prima grijă a conducătorilor a fost ca federația să-și mărească cadrul de activitate în care să conlucreze și unitățile

din județ.

În acest scop a intervenit la Institutul Național al Cooperatiiei București, unde a găsit multă bunăvoință din partea conducerei Institutului și a obținut să preia dela Agenția IN-COOP Constanța operațiunile de distribuție a sărei, a uleiului, zahărului și a uneltelor și mașinilor agricole. Operațiuni greu de efectuat la început, din cauza lipsei de capital, de personal, de ustensile, etc. însă cu ajutorul Prefecturii și a Primăriei Constanța, greutățile au fost înlăturate, astfel că aceste operațiuni merg pe drumul cel bun.

Apoi conducerea federației prin măsurile luate a început să-și înnoueze creanțele și să achite datoriile ce are către Institutul Național al Cooperatiiei, Centrala Cooperativă de Import-Export, Stat, etc.

Dar acțiunea cea mai întreprinzătoare, ce se remarcă la conducerea federației, este deșteptarea din amorțeală a unităților din județ.

Prin vizitarea lor, prin construcțiuni și indemnuri, conducerea federației a trezit la viață nouă aceste unități, făcând ca legătura dintre ele să fie cât mai strânsă.

S'au găsit unități cari n'au fost verificate de ani de zile, unele fiindau numai cu numele.

Li s'au verificat contabilitatea, punându-se de acord cu cea a federației și aducându-se la curent, acolo unde a fost cazul, de contabilii federației. S'au luat măsuri ca și unitățile să lichideze operațiunile vechi, să încaseze și să achite datoriile ce au.

Însă cea mai bună măsură ce a luat-o federația este aceea de a lua ființă pe lângă federația pe data de 1 Ianuarie 1943 un Serviciu de Control și urmărire deservit de revizori contabili cari vor avea însărcinarea să controleze cât mai des unitățile, veghind și urmărind activitatea fiecăreia și de agenți de urmărire comisionați, cari vor urmări achitarea creanțelor unităților.

Nu putem trece cu vederea mulțumirea ce se simte în sânul conducerei federației de concursul nelimitat ce i se dă de către Prefectura Județului Constanța, mai ales de d-l Subprefect N. Ionescu care este animat de cel mai frumoase sentimente pentru dezvoltarea cooperatiiei, care trebuie să fie

primul instrument de românzare a vieții economice în județ, de către Primăria Municipiului Constanța și de Serviciul Cooperatist Județean al cărui Șef d-l Inspector I. St. Goia conlucrează în modul cel mai armonios cu conducerea federației pentru reorganizarea unităților și a propășirii ideii de cooperatiie.

Deasemenea nu putem să încheiem cu constatăriile noastre, fără să ne exprimăm marea

bucurie de a vedea că, datorită conducerii federației, an dispărut unele animozități ce erau între unii cooperatori de vază pe de o parte, iar pe de altă parte între unele unități și federația, — animozități cari n'aveau la bază nici un motiv temeinic și totuși îngreunau foarte mult bunul mers al dezvoltării mișcării cooperatiste în general.

Laudă tuturor pentru faptele îmbucurătoare relevate mai sus

Pentru muncitorimea română

continuare din pag. 1-a

pe front sunt în afara chinu- toarelor griji ale existenței de fiecare zi.

Sănătatea fizică a muncitorului, dela ucenicul din atelier și până la meșterul specialist din marile stabilimente industriale, a format și formează preocuparea vie a guvernului.

Ministerul Muncii și Casa Națională de Asigurări Sociale nu au precupețit nici un sacrificiu pentru a proteja sănătatea salariaților din întreprinderi.

Spitalele și dispensarele asigurărilor au fost reorganizate, trusoul complectat, salariile personalului medical și auxiliare sporite. Noui dispensare au luat ființă pe lângă întreprinderi.

Pentru funcționarii Departamentului Muncii, grație solicitudinii d-lui ministru, dr. Constantin Dănulescu, a fost organizată o Casă de odihnă la Sinaia, iar pentru întremarea ucenicilor debili și predispuși bolilor sociale, d. av. P. Alexandrescu-Roman, președintele Consiliului de administrație al Casei Naționale de asigurări sociale, a dispus ca prevenitorul de la Timișul de Sus să funcționeze în tot cursul anului.

Apreciind valoarea acțiunii preventive în lupta împotriva mafiărilor sociale, care face ravagii mai ales în rândurile lumii muncitoare, d. dr. Dăniță, directorul general al aceleiași instituții, a decis ca, în

vara ce vine, să creeze 400 de paturi noi în stațiunile climatice.

Prin urmare, grație solicitudinii sferelor oficiale, a Ministerului Muncii și a Casei Naționale de asigurări sociale, grija pentru muncitorii surmenați și debili, predispuși a cadea victime tuberculozci, se va traduce printr-o acțiune preventivă de proporții mai întinse.

Aceste eforturi care se fac pentru a proteja sănătatea fizică a păturei muncitoare sunt cu atât mai laudabile cu cât țara noastră se află cuprinsă în vălătăile celui mai uriaș război pe care l-a cunoscut omenirea vreodată, din care cauză toate sforțările națiunii sunt îndreptate în această direcție.

Nu ne indoim că grija de fiecare zi a guvernului, prezidat cu neostenită răvnă și înțelegere a realităților sociale de către d. prof. Mihai Antonescu, și sacrificiile comunității naționale, își vor găsi ecoul dorit în sufletul muncitorimii noastre, care va răspunde printr'un îndoit efort de muncă acestei griji și a acestei dragoste.

Pierzând livretul militar, ordinul de lăzare la vatră, carnetul de refugiat și fișa No. 2 eliberată de Comisariatul I din Constanța, pe numele Costea Ion, str. București 15, le declar nule. 42

Să nu uităm că avem o mare datorie de recunoștință și de demnitate față de marii mutilați ai războiului sfânt. Apelul Mareșalului Dezrobirii să nu rămână deci fără înțelegere și să dăruim după puteri pentru PALATUL INVALIZILOR.

Când urlă tunul pe Mare...

de Serg. I. C. OPROVICIU VASILE
Rep. S. M. P. pe tîmbarul Mării Negre

Toamna era în toi. Debarșe, la maluri, pomii își scuturau și ultimele frunze ce le mai rămăseseră ca o podoabă ce-ți aducea aminte de alți zile, cu unii mulți soare, cu flori și zâmbete... Coborînd însă în port, aici nu mai puteai să știi ce anotimp este. Și departe de vasul unde am ajuns — cu care aveam ordin să plec în misiune — nimic nu-mi amintea de toamnă, nefiind împrejurul lui nici case, nici pomii, nici flori. Într-o parte a distrugătorului R. F. erau druzuri ce duceau spre lumea de de-așupra portului, de altă parte, nestîrșitul întins al apelor.

În zori de zi.

Cerul este senin și luna, în formă de corn, a început să orce dintr-un colț al pământului. Apele sunt puțin frământate de un vînt ușor ce trece deasupra lor înfiorându-le în valuri mici și pe ale căror coame sîșăria o suviță de lumină albă împărțită din belșugul razelor de argint ale lunii.

La posturile de plecare.

Siffla șelului de cart răsună în noapte ca o chemare.

Mașinile vasului uruie răscolind liniștea întunericului. Marinarii îmbrăcați în vestiminte groase sunt la posturile lor unde își pun toată atenția în executarea manevrelor pentru ca vasul să se desprindă de chei în cele mai bune condițiuni.

De veghe la Comandă

Urc sus la comanda de navigație unde mă prezintă Comandantului și Comandantului secund, cari mă primesc zămbitor.

— Din nou pe la noi? mă întrebă Comandantul.

— Datoria, domnule Comandant.

— Azi avem timp mult mai bun decît în misiunea trecută: cerul este mai senin și apele mai liniștite.

— Ce misiune avem de executat, domnule Comandant?

— Aducem niște vase de transport. Să sperăm că și de data aceasta ne vom duce misiunea la bun sfîrșit.

În adevăr toate misiunile executate de distrugătoarele noastre în escortare de convoale, minări, de pază în larg de ape, etc. au fost duse în condițiuni excepționale de curaj și rezistență din partea echipajelor noastre, dându-se un rezultat prea satisfăcător în raport cu posibilitățile noastre de forțe navale atât de reduse pe lângă cele ale colosului bolșevic.

Ziua apare senină și soarele este primit cu bucurie de marinarii ce fac de veghe pe punte.

— Cu câte mile mergem? întreb pe timonierul din fața timonei.

— 24 mile.

— Cu câte rotații?

— 60 rotații.

Timonierul de la cârmă este un tânăr de vreo 18 ani. Un copil aproape. Peste obrazii albi și fregezi s'a cernut o roșeață ușoară, de măr în părgă, o îmbujorare de întindărie așa cum numai tinerețea (poate da).

Privește mereu busola din față. Are ordin de a menține direcția vasului la un număr oarecare de grade. Nu-și deslipește privirile depe busolă. Toată atențiunea îi este încordată și învîrtiturile timonei, cari sunt necesare menținerii direcției vasului, și sunt făcute în minimum de timp.

La prova, acolo unde corpul distrugătorului aproape se impune în „sparge-val”, un marinar stă de veghe privind drumul drept înainte. În avîntul vasului spre cucerire de ape, marinarul cu veghea dela provă stă udoma unui stejar în ciuda vîntului ce cântă prin surturi

și a valurilor cari se ridică deseori peste bordaj. Stau și eu de veghe la comandă privind atent întinsul apelor. Nici o mișcare pe Mare. Conducem noi navigația. Celălalt vas vine în urma noastră pe drumul trasat, în străpungere, de vasul nostru.

Un căpitan zăbnește valurilor...

Marea a început puțin să se frământa. Distrugătorul înaintează prin valuri cu zăbnește dar acestea se reped în avînt pe bord, ajungînd în furia lor până la comanda de navigație. Fac de veghe în babord alături de căpitanul S. un om bun și cu suflet cald, ca toți aceștiași marinari. Deodată un val s'a înălțat peste prova venind spre noi. L'am observat și am mai avut timpul de a mă refugia în comandă. Căpitanul care privea în altă parte nu-l observase. S'a pomenit cu el nepoftit, ucidu-l până la piept. Mă așteptam atunci la o revoltă și a cuviate grele să infiereze atitudinea necavalerească a valului...

A zămbit însă. Așa cum un copil zăbnește mamei sale atunci când este desmierdat. Ca un marinar cu zăbnește vieții, acolo unde o vrea și înțelege: Marea.

Au mai venit valuri pe cari tot nu le-a observat. Din nou l'au udat dar el tot de-atîtea ori le-a zămbit...

O rachetă a tăgînit spre înălțimi și un tun a glăsuț:

ALARMĂ!

Peste câteva ceasuri se vede pământul. Undeva, ca o fantomă albă rătăcitoare prin pustiu, se vede un far.

Comandantul ordonă:

— Telemetrul să dea mereu distanța.

Ordinul este comunicat telemetrului.

— 920, da primul raport telemetrul, dela comanda de artilerie.

— Bine.

Apoi, întreabă la mașini:

— Câte rotații aveți?

— 280 rotații.

— Bine mențineți.

Ordinul timonierului:

— Pe drum înainte.

Timonierul, aplecat cu privirile peste busolă, repetă:

— Pe drum înainte!

...Am ajuns la punctul destinat. Așteptam, acum, vasele de transport. Așteptarea noastră nu este zadarnică. Apar. Le luăm în primire și plecăm cu ele spre alte țărături.

Mergem într'una pe Marea ce, parcă, se mai potolise. Facem siguranța convoiului.

Deodată dela celălalt distrugător a tăgînit spre înălțimi o rachetă roșie ca un strigăt. Tot odată și un tun depe aceiași navă scupă loc, urlînd peste ape.

— Alarmă!

Comandantul distrugătorului privește, în fugă, apele. Cu toate clipele impresionate prin cari trece el este calm. Sânge rece. Voiață de fier.

Suntem atacați de submarine. Două torpile trec în pupa noastră la mai puțin de 200 metri. Ca un pește urlă torpila străpunge valurile cu o repeziune uluitoare. Le văd și eu. Sunt atătați de aproape. De undeva un submarin, care ne așteptase pe seamă de luni de zile, ne-a atacat. Torpila venia spre noi. Am fost și avizați camaradereste de celălalt distrugător.

Comandantul ordonă:

— Mașinile toată forța înainte!

Apoi, spre timonier:

— Vino mult spre stînga!

Ne schimbăm mult direcția și torpile, cari ne erau desti-

nate nouă, au luat o altă cale, druzul singurătății în urmărirea unei prăzi neexistente.

O altă torpilă se sinucia prin trez ape... Alte manevre cu comenzi și executarea lor uimitoare de repede. Acestea este și mai aproape de noi. Sunt clipe pe cari nu le poți descoperi. Sângele îți aleargă în toare preo vine ca într'o furtună iscată de un vînt năpraznic.

Primul ordin dela nava-comandant:

— Grenadați!

Sirena distrugătorului aruncă un strigăt în înscărare.

O bombă submarină este lansată. O altă bombă, o altă și din nou alta, însoțite de tot atîtea răbufnituri ale sirenei. Nava-comandant lansează și ea. Marea este răscolită de exploziile din adîncuri ale bombelor.

Nu avem timp să vedem rezultatele. Și nici vizibilitatea nu ne mai permite mult decît numai în urma unor minuoase cercetări.

Ziua este pe sfîrșite. Li simțim agonia prin îngănarea luminet cu întuierecul, adus pe arișele serii, timpul cel mai prielnic atacurilor submarinelor.

Nu am avut nici acum vreo pierdere.

— Pe drum înainte, ordonă comandantul.

— Pe drum înainte, repetă timonierul.

Două lumini licăresc în stîmnicul de Mare...

Comandantul este calm. Mic de statură cu fața negricioasă din cauza unei bărbi dese se apleacă și sub protecția structurii ridicate ale comenzii își aprinde din nou o țigare. O soarbe în tăcere. De când am plecat din port, el nu a părăsit comanda. Aici a luat și masa.

După puțin timp, primim ordin de a ne întoarce îndărăt spre a da, eventual de submarinul care ne-a atacat.

Ne întoarcem spre locul unde am fost atacați. Mersul este incert, veghea făcîndu-se în mod cât mai conștient.

Ne-am apropiat. Vasul este departe și aproape să intre în port. Li descifrăm, în noapte, prin două lumini așezate la provă și pupă. Luminele plutesc pe Mare ca într'un sfîncit așezat pe brațele albastre ale Mării. Deasupra lor, alte lumini pe cer, tot atât de mici și țînute în mîile de sfînce albastre ale imensităților.

Submarinul nu-l zărim. Cum să-l mai vedem când el a luat drumul imersiunii permanente ducînd cu el, în fundul apelor desănușite pe cari nimeni nu le-ar mai putea îndrepta?

Misiunea este îndeplinită. Comandantul și întreg echipajul este mulțumit. Nu pentru că am scăpat cu viață — viața fiind atât de mică când pleci pe Mare, atât de neînsemnată și se pare că o dai pentru vremuri noi pentru țara noastră — ci fiindcă și de data aceasta nu am avut nici o pierdere și vasele noastre, salvate, astfel putîndu-și continua munca or neprecupețită pentru mersul bun al frontului.

Pământul ne primește în hlamidă albă

Noaptea trece liniștită și rece. Gerul brusc se întunecase și pentru prima dată în anul acesta au început să cadă fulgi. Nu-i vedem dar îi simțim mîngăitorii pe obrazii fierbinți în în mers vifornic pe ape.

Și am mers într'una până ce se făcu ziuă... Neliniștitul apelor s'a potolit. Cerul se juca cu apele și pământul, trimtîndu-le zămbitor și în dar fulgi albi ce nîc garioaie... Li vedea numai

continuare în pag. 4 a

Publicație

No. 51057 din 20 Ianuarie 1943

Not. HANIBAL OLĂRESCU
Administrator Financiar Principal al Județului Constanța

Avînd în vedere dispozițiunile art. 13 din Codul de Procedură Fiscală din 1 Aprilie 1942;

Avînd în vedere și instrucțiunile ordinului Onor. Ministrului de Finanțe No. 286042 din 9 Ianuarie 1943, se aduce la cunoștință celor interesați, următoarele:

Toți contribuabilii cari realizează venituri cari se impun anual la impozitele elementare.

Comercianții în primul doi ani de exercitarea comerțului, comercianții a căror clasificare expiră la data de 31 Martie 1943 comercianții cu venituri mai mari de 300.000 lei anual și care se impun prin Instanța

specială, liberi profesanți, moșieri, avocați și toți cei declarati-
fici sunt obligați să-și declare veniturile și a depune declarații de impunere pînă la data de 31 Ianuarie 1943, la Cerc. de constatare respectivă.

Impozitele se plătesc la toate Cerc. de Constatare și Percepere și se eliberează contra cost de lei 5.

Declarațiunile de impunere se vor completa cu stricta respectare a impoziturii anulîndu-se de către declarant toate spațiile ce nu-l interesează.

Cei ce nu se vor conforma, se vor impune din oficiu cu sancțiunile legii (majorări sau contravenții, după cum impuneră se va stabili în cursul sau după anul de impunere).

Ad-tor Financiar Principal,
H. OLĂRESCU

Obligațiunea depunerii tablourilor de personal din întreprinderile economice de orice fel

Se reaminteste întreprinderilor economice, industriale, petrolifere și civile de tot felul că urmează ca pînă la finele lunii Ianuarie 1943 — irevocabil — sunt obligate să înainteze Subsecretariatului de stat al Industriei, comerțului și minelor prin camerele de comerț și de industrie din circumscripția unde se află sediul principal al întreprinderilor tabloul de personal utilizat cu situația la 31 Decembrie 1942.

Tablourile vor fi făcute pe hîrtie de dimensiuni 30x40 și vor avea două culori: albă pentru întreprinderile cu peste 20 salariați și albastru pentru întreprinderile cu cei puțin 20 salariați.

Se exceptează dela depunerea tablourilor de personal întreprinderile cari au sub cinci salariați și la care atât aceștia cât și patronii sunt cetățeni români.

Această excepțiune nu privește societățile anonime care deși au sub cinci salariați și la care aceștia cât și membrii din consiliul de administrație sunt cetățeni români, fie că activează sau nu, sau din orice motive nu utilizează personal, sunt obligate totuși să depună tabloul anual, completîndu-l cu toate datele cerute privitor la compunerea consiliului de administrație și ai comitetului de cenzori.

Reducerea cantităților de vin din hibridi exceptate dela blocare

Cantitatea de vin din hibridi exceptată dela blocare, prevăzută în decizia Nr. 88124, publicată în Monitorul Oficial Nr. 231 din 3 Octombrie 1942 a Subsecretariatului de Stat al Industriei, comerțului și Minelor, se reduce de la 1500 litri la 300 litri de fiecare posesor de vie de hibridi.

Pentru vinul de hibridi de 10 grade tîrie, prețurile neto pentru producător, se stabilesc astfel:

1. Lei 15 litrul prelat loco producător.

2. Lei 16 litrul prelat la centrul de colectare, la gară sau la fabrică, la o distanță pînă la 8 km. inclusiv, dela locul producției.

3. Lei 17 litrul prelat la centrul de colectare, la gară sau la fabrică, la o distanță dela 8 km. pînă la 16 km. inclusiv, dela locul producției.

4. Lei 18 litrul prelat la centrul de colectare, la gară sau la fabrică, la o distanță dela 16 km. pînă la 25 km. inclusiv.

Pentru vinul prelat la distanțe depășind 25 km. dela locul producției, prețul de lei 18 se va majora cu câte 0,50 lei pe litrul de 10 grade tîrie pentru fiecare 5 km. în plus sau fracțiune din această dis-

tanță.

Producătorul care dispune de mijloace de transport proprii este obligat să transporte vinul din hibridi blocat în vasele sale pînă la centrul de colectare, la gară cea mai apropiată sau la fabrica de spirt. De asemenea este obligat a lăsa vasele cu care a transportat vinul în păstrarea fabricanților pînă la golirea lor.

Termenul de golire se fixează la cel puțin 60 zile. Pentru vasele predate cu vin după 1 Iunie 1943, acest termen nu va putea depăși însă data de 1 August 1943, când toate vasele vor trebui să fi fost restituite producătorilor.

Fabricanții sunt obligați a îngriji de spălarea vaselor după golire și de restituirea lor în aceeași stare de folosire în care le-au primit.

La predarea vaselor, prin acord comun între părți, se va evalua fiecare vas în parte, iar valoarea lui se va trece în adeverința de primire. Evaluarea se va face țînînd seama de prețurile zilei și de starea în care se găsește vasul. În caz de neînțelegere, valoarea se va stabili de primarul sau de uotarul comunei.

În afară de prețurile stabilite

continuare în pag. 4 a

Carnetul Tulcei

Dela redacția noastră din Tulcea

Nici sabotajul, nici specula

cu rămân neaconșionate

Se practica, în materie ne-gustorească, și una și cealaltă.

Avertismentele erau tratate cu indiferență.

Și, atunci, au venit sancțiunile.

Cazul măcelarilor constituie ni-exemple plastice.

Au refuzat să taie vite, sub diverse pretenții — pentru ca să nu se supună prescripțiilor din ordonanțele comunale, referitoare la prețuri.

...O dată — a urmat avertismentul; a doua oară — și aici a venit sancțiunea meritată: **lagărul**.

D-l Cul N Ghica distinsul prefect al județului nu permite nimănui să fie insolent — și, cu atât mai puțin, să se dede actor de sabotaj, sau speculă.

Măcelarii reflectează, acum, asupra celor petrecute — și desigur, nu au gânduri vesele despre inspirația buclucășă care i-a determinat să comită călcări de lege.

Și ca încheiere, un fapt care scoate în evidență necesitatea sancționării recalcitranților:

A doua zi după internarea în lagăr a unora din ei măcelarii au și pornit în județ să facă masive cumpărări de vite — astfel că Sâmbăta care a urmat, a fost carne suficientă pe piață la **prețul fixat prin ordonanța communală**: 100 lei kgr. carne de cornuță la rând și 120 lei kgr. carne specialități (muşchi vrăbioare, etc).

Prin urmare, prețul este convenabil — dar e greu ca omul să-și înfrângă încomia!

Plaga preocupărilor

Comisiona locală pentru cercetarea și trimiterea în judecată

a speculanților, cari se leneș în piața de alimente mai ales, de-pune o activitate vic — întoc-mind acte de înșelare în fața instanțelor judiciare, a tuturor in-fractorilor — mari și mici.

Ceea ce, însă, contribuie în **vargă măsură** la existența numeroasă a infractorilor pe piața noastră, este tolerarea activității ilicite a preocupărilor.

Aceștia — eșind în calea pro-ducătorilor rurali — reușesc să-i convingă să le treacă lor produ-sele cu cari vin în piață astfel că ei — preocupății — rămân singuri posesorii ai acelor produse pe piață.

Desigur, că, trecând din mână în mână acele produse își măresc prețurile de vânzare — prin beneficiile la cari au dreptul, după lege revanzătorii.

Negustoria preocupărilor este, însă, ilicită — fiindcă ea învoveșă într'un act nepermis de lege: înșelămintă și determinarea pro-ducătorilor de a-și vinde produ-sele, înainte ca aceștia să intre în piață — și asta numai în **vederea exercitării unui comerț ocazional** — conviștue un act de acaparare de mărfuri.

Așa dar, preocupății sunt pasi-bili de sancțiunile prevăzute în-potriva acaparatorilor.

Pentru consuma ori, preocupății este un intermediar dăunător și primejdios: interpunându-se între producător și consumator pre-cupețul **urcă prețul** și, nereușind să desfacă, adesea în aceeași zi marfa acaparată, o păstrează pentru zilele următoare, de multe ori până când avea marfă se al-terează.

Plaga preocupărilor ar trebui extirpată de pe piață.

Reducerea cantităților de vin din hibrizi exceptată dela blocare

continuare din pag. 3-a

litate mai sus, fabricanții vor plăti pentru folosința vaselor, următoarea chirie:

1. Lei 0,50 pentru litrul de vin din hibrizi de 10 grade tărie, în cazul când butelele se restituie imediat cărăușilor la centrul de colectare la care au vzedat vinul.

2. Lei 1 pentru litrul de vin din hibrizi de 10 grade tărie, în cazul când cărăușul trebuie să mai facă un drum pentru a lua butoiul care se folosește între timp pentru de-pozitare sau pentru transportul pe C. F. R. al vinului până la fabrică.

Stabilirea stocurilor de vin blocat se va face de către or-ganele fiscale, în colaborare cu organele administrative lo-cale, care vor programa trans-porturile după cererea fabri-

canților, fiind obligați a supra-veghia și a lua măsuri pen-tru executarea întocmă a pro-gramului stabilit.

Comercianților și depună-rilor sub orice titlu de vinuri de hibrizi, fără autorizația ad-ministrației comerciale M. A. T., contravenienți la decizia Nr. 78.124, publicată în Mo-nitorul Oficial Nr. 231 din 3 Octombrie 1942, nu li se vor aplica sancțiunile prevăzute în acea decizie, dacă în ter-men de 15 zile dela data pu-blicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, vor declara la percepțiile fiscale de circum-scripție și cei din București la Administrația Comercială M. A. T., cantitățile de vin de hibrizi ce posedă și dacă le vor preda fabricilor de spirt în condițiunile acestei deci-zii.

Corpul Postărilor Tribunalului Județului Constanța

Publicațiune de vâzire

Nr. 938 din 21 Ianuarie 1943

În baza adresei Tribunalului Constanța secția III cu No. 940/1934 și a rezoluției pușă pe ce-terea înregistrată la Trib. Con-stanța S. III sub No. 813/1943.

Se publică spre cunoștința ge-nerală că în ziua de 3 Februarie 1943, începând dela ora 10 dimi-nează înainte se va vinde prin licitație publică, care se va ține la fața locului în Municipiul Con-stanța str. Basarabiei No. 16, ave-tura mobilă următoare în mod de-ictiv a debitorului Căpitân rezervă Dindy Constantin, domiciliat în Municipiul Constanța str. Basarabiei No. 16 compo. din un bu-let cu vitroză din lemn turnat cu-lușarea marou, un aparat Radio marca Zenit, un alt bufet cu o ușă și etajeră, una mară ovală cu patru picioare din lemn turnat, șase scaune cu rezemătoare învelite cu piele una toaletă cu oglindă, un covor din lână culoarea de 4,4 m. un covor de lână 3,3 culoarea, un studio tapizat cu gipsă sură, avare anume specificată în procesul ver-bal de sechestrul definitiv cu data de 19 Decembrie 1942, aliat la dosarul cauzei pentru despăgubi-rea creditorului Iancu P. Ionescu din Constanța ctr. Dumbrava Ro-șie No. 19, cu suma de lei 25000 ce reprezintă chiria neplătită dela 23 Decembrie 1940 și până la 22 Decembrie 1941, plus suma de lei 1607 majorarea legată dela 23 Ap-riilie 1941, plus lei 1000 cheltueli de judecată, datorată această sumă în baza căsu de judecată civilă No. 257/1941 a Judecătoriei Mixte Constanța, pronunțată cu execuție provizorie afa a în dosarul Tri-bunalului Constanța secția III cu No. 53/1943, lei 300 cheltueli de judecată acordate prin sentința ci-vilă No 81/1942 a Tribunalului Constanța secția I a dată cu recurs, lei 1000 cheltueli de judecată și onore de avocat, acordate prin sentința civilă cu No. 177/1942 a Trib. Constanța secția II, dată cu recurs, oșebit cheltueli de execu-tare și de vânzare.

Licitația și aragățiile se vor ține pe bani gata.

Amatoșii de a concura vor veni la locul în ziua și ora sus arătată.

Șef portărel, Eugen M. Cherchez

Secretar, Gh. Bucurescu

—xx—

De vânzare

Imobilul din B-dui I. G. Duca colt cu Griviței. Suprafața clă-dită 230 m. p., suprafața to-tală 700 m. p. — fără sarcini.

Doritorii se vor adresa d-lui Gheorghe Stețcu Str. Vintiiă Brătianu, 12.

SPECTACOLE

Filmele săptămânii

DAZIA — *Iubirea cea mare*, cu ZARAH LEANDER și PAUL HOKHIGER

VI TORA — *Scampo* cu LIIA SILVI și AMEDEO NAZZARI

L'APIOL — *Ospățul nebunilor* film italian

LIGA CULTURALĂ — *Frederich cel Mare*

REGAL — *În taina noștil* cu VIVIANE ROMANU

MAJESTIC — *Ispitele tinereții*.

ANUNȚ

Federala Constanța mărindu-și cadrul de activitate an-gajează cu salarii bine plătite:

Un șef contabil cu cunoștințe perfecte de contabilitate coope-ratistă, patru revizori contabili pentru inspectarea unităților din județ și patru agenți de urmărire pentru executarea și încasarea debitorilor federalei și unităților.

Cei interesați se vor adresa la sediul Federației în Strada I. Bănescu No. 9, Constanța.

Pierzând

Livretul Militar eliberat de Baza Navală Constanța, Legitimația dela „Steana Română” Câmpina și Buletinul dela Biroul Populației eliberat de com. Telega, jud. Prahova, pe numele Dărăndău Gheorghe le declar nule.

Buletinul populației eliberat de primăria comunei Viișoara jud. Constanța pe numele Boica Dumitru, îl declar nul.

Buletinul populației eliberat de primăria comunei Viișoara jud. Constanța pe numele Marințescu Manole, strada Baba Novac 11, îl declar nul.

STUDENTA

Preză MEDITAȚIE la toate materiile, în str. Aprodul Pu-rici No. 8, (Bis. Sf. Gheorghe) pretenții modeste.

PEMALUL MĂRII

Bulevardul Principesa Ileana Constanța, teren în înfîndere de peste 400 m. p. de vân-zare.

A se adresa la Ad-ția ziarului

Se caută

un electromotor 5 cai pentru curentul orașului și un dina-mo 110 volți curent continuu.

L. S. N. F.
FĂRĂ cartea !!
 cumpărând
 gazificatorul minune

Ardeș continuă, fierăre și
 bostă, fără șgomos, țara fozm.
 Aparate speciale pentru bu-
 cătărit, țevacote, băi, etc.

INTREPRINDERILE
L. C. DUGAEȘESCU
 București
 str. Mircea Vodă No. 69
 EXPOZIȚIE
 Tulcea: Ștefan Ștaub

Căutați reprezentanți în prin-ci-palele orașe din țară

INFORMAȚIUNI

D-l arhitect Capuneanu, a-jutor de primar a alcătuit plan-urile pentru transformarea pieții Grivița. Imediat ce tim-pul va permite, va începe dă-rămarea unuia dintre pavilion-nele pieței, urmând ca celăl-t să fie dărâmat în anul viitor.

În locul lor se vor construi noi pavilioane, spațioase, cu colonade sub cari se vor ex-pune spre vânzare mărfurile.

Pentru vânzarea de fructe și zarzavaturi se vor construi tro-tuare acoperite, în genul pe-roaneor Gării de nord din Bu-curești.

La piața Carol se vor face de asemenea unele transfor-mări.

Eri a sosit în localitate zis-ticul german Dr. Harold Le-ven.

D sa tace o călătorie de documentare în România.

Consiliul de colaborare al Municipiului a fost convocat pentru data de 11 Februarie, când se va lua în discuție pro-ectul de buget al Municipiului pe anul 1943-44.

Cătorii noștri din orașul și județul Tulcea, sunt ves-tiți că am organizat din nou redacția noastră în locali-tate, str. Principele Ferdi-nand No. 6 sub conducerea bine cunoscutului ziarist d. Ștefan Ștaub

D-az este autorizat a face și încasări de abonamente și orice fel de inserțiuni și reclame eliberând chitanțe valabile.

Părinții, soțiile sau ru-dele bravilor noștri do-brogeni căzuți pe fron-turile de luptă, sunt ru-gați a ne trimite datele biografice necesare pre-cum și orice alte amă-nunte, spre a putea face cuvenitele dări de seamă în ziar.

Aceia cari doresc ca a-cesse articole să fie ilu-strate cu chipurile ero-rilor, vor însoți scrisorile lor și de fotografiile res-pective. În cazul acesta vor avea de plătit NUMAI costul clișeului, pe care la rându-ne, îl confecțio-năm la București.

Buletinul de Po-pulație eliberat din Constanța, pe numele Fră-țilă Gheorghe str. Miron Cos-tin 35, îl declar nul.

Când urlă tunul pe Mare

continuare din pag. 3-a

în fulgurea lor jucăușă și leneșă dar căzând în Mare se topiau, poate că din aceas lege a na-turii „de unde ești acolo vei merge”...

Pe mantăile albastre ale mari-narilor, cu trupurile oșbite de frământarea valurilor, fulgii că-deau într'una de nu-i mai puteai număra. Și cădeau într'una tot mai albi și tot mai mari, ca niște mici batiste albe ca niște urări de bun soș, până am ajuns în portul dela Mare.

Am plecat în totul toamnei și ne-am întors aducând de mână larna. Pământul negru acum s'a

imbrăcat în blamidă albă, nu de altceva dar să poată dovedi și el marinarilor plecați mereu ca pe o a doua țară, că și el are frumusețile lui, farmecele lui.

— Liber dela posturile de ma-nevră.

Vaporul a ancorat la cheu și ancora s'a înfipit în lac în adâncuri.

Undeva departe, clopotele u-nei biserică cântă prelung che-mând la slujbă poporul ca să se roage pentru acei ce luptă pe uscat, în aer și pe Mare.

VASILE OPROVICIU

Noul regim de muncă al evreilor

Comunicat No. 8

al Comisiunei Interministeriale, instituită conform hotărârii Con-siliului de Miniștri, din ziua de 27 Octombrie 1942.

În completarea Comunicatului No. 7 al Comisiunei Interminis-teriale, se aduce la cunoștința e-vreilor li-rași universitari și celor care posedă autorizații de muncă dela Oficiul Central de Români-zare, precum și reformașilor cla-sași definitiv sau celor declarați im-propril pentru munca manuală de către organele militare com-petente, că pot fi scutiți de munca la zăpadă în schimbul plății taxei de lei 3.500

Evreii repartizați de Marele Stat Major la instituții publice în cadrul muncii obligatorii, pot fi scutiți de munca la zăpadă fără plata taxei, la cererea motivată adresată de șefii instituției res-pective Marelui Stat Major.

Evreii exceptați de munca la zăpadă prevăzuți în comunicatul No. 7 și cei de față, sunt obi-gați să achite suma de lei 3.500 la Centrala Evreilor sau Oficiile sale Județene, până la data de 10 Februarie 1943

Cei gâși după această dată

fără dovezi de executarea muncii la zăpadă, sau plata taxei de 3.500 lei vor fi sancționați

—oooco—
Primăria Municipiului Constanța

Publicațiune

Nr. 1833 din 22 Ianuarie 1943

Se aduce la Cunoștința cel-lor interesați că la Primăria Municipiului Constanța, se afia vacant un post de Șofeur cl. I grupa C, tabela 8 tipul 8, cu un salariu lunar de lei 6600.

Acest post se poate ocupa prin transferări și numiri noi, în condițiunile prevăzute de dispozițiunile Codului funcțio-narilor publici, referitor la numiri și transferări.

Primar, Colonel N. Oprescu,
Secretar General, T. Dalgeanu

Pierzând

Cerificatul de curs primar, dela școala No. 3 Constanța, pe numele Cleonichi I. Rizu, str. Daciei 2, îl declar nul. 45